

Land som Danmark, hvor Kendtmærke-Systemet i Modsætning til i Tyskland er stærkt indarbejdet, kan volde overordentlig store Forstyrrelser for Erhvervslivets forskellige Grene, baade for Arbejdere, for Fabrikanter og for Detaillister, idet visse Mærker ved saadanne Stigninger gaar ganske i Staa. Det er derfor særlig under de usikre Forhold, vi har i Øjeblikket, meget generende at arbejde med en Lov, der virker paa denne Maade. De forskellige Dele af Erhvervslivet, som arbejder i denne Branche, har stadig erklæret sig villige til at være behjælpelige med at skaffe Staten de nødvendige Midler og at medvirke til paa den lettest mulige Maade at skaffe de Penge ind i Statskassen, som denne maa have gennem en Beskatning af denne Vare; men man har stadig ønsket en Omlægning af Skatterne, saaledes at man undgik de gennem de stærke Prisstigninger fremkaldte Forstyrrelser, og det vilde man have undgaaet, hvis man havde gennemført Beskatningen paa en lidt anden Maade, hvis man f. Eks. havde kunnet begynde ganske som nu med en 5 pCt.s og sluttet med en 50 pCt.s Beskatning. Ved at lade Satserne være stigende med 5 pCt. i Afgift paa hver 20 Kroners Værdi, indtil man naaede 50 pCt., vilde man have undgaaet disse voldsomme Spring, som afstedkommer saa store Forstyrrelser i Branchen, og som ikke mindst i den kommende Tid kan komme til at gaa meget stærkt ud over Tobaksarbejderne. Beskatningen falder nemlig særlig haardt paa de Varer, paa hvilke der er den største Arbejds løn, nemlig Haandvarerne; gennem dette Lovforslag beskatter man ikke alene Tobakken, men ogsaa Arbejdet. Jeg vil derfor meget henstille, at Udvalget og at ogsaa den højtærede Finansminister, som jo er godt inde i Tobaksbeskatningsforhold, vil lytte velvilligt til de Røster, der lyder, og tage velvilligt paa de forskellige Dele af Branchen, naar dens Repræsentanter om nogle Dage anmoder om Foretræde hos det Skattelovsudvalg, som formentlig kommer til at beskæftige sig med denne Sag. Jeg vil haabe, at der ved en Samvirken vil kunne naas til Ændringer, som vil kunne gavne Udøverne i de forskellige Dele af Faget uden at berøve Statskassen noget væsentligt.

Ganske det samme, som jeg her har nævnt angaaende Cigarbeskatningen, gør sig gældende med Hensyn til Beskatning af Tobakker. Den Beskatning, som finder Sted af den Tobak, som koster over 10 Kr. pr. kg i Detailsalg, har en saadan Form, at det praktisk talt under normale Forhold er umuligt at sælge blot nogenlunde gode

Tobakker, uden at disse havner i en Luksusbeskatning, hvor der svares 20 Kr. pr. kg Tobak i Afgift. Statskassen vil sikkert i Øjeblikket være vel tjent med at indføre en ny Klasse for Cigaretter mellem Klasse A. 4. og Klasse A. 5. med en Beskatning, som vil svare til Beskatningen af en 5 Øres Cigaret. Det er nu et saa gængs Prislæg paa Markedet, at Statskassen, som sagt, sikkert vilde være vel tjent med en saadan Ordning.

Ligeledes formener jeg, at Statskassen vilde være vel tjent med at indføre en Sats for en 10 Øres Cigaret og ikke mindst af Hensyn til de andre Satser vel tjent med at stryge den øverste Klasse i Cigaretbeskatningen, som nu hedder Klasse A. 9. og har en Beskatning af 10 Øre pr. Cigaret. Den giver praktisk ingen Penge i Statskassen, men generer i meget høj Grad Dispositionerne, saa at den finansielt set skader langt, langt mere, end den giver Indtægt i Statskassen. Jeg har gjort mig den Ulejlighed i det Materiale, der findes fra Statistisk Departement, at undersøge Forholdet for Juli Kvartal d. A. Jeg kan oplyse, at Klasse A. 9. med en Beskatning af 10 Øre pr. Cigaret kun har givet Statskassen 23 400 Kr. i Juli Kvartal. Det vil ses, at selv om man regner 4 Gange Juli Kvartal, giver det ikke en Gang 94 000 Kr., og Juli Kvartal maa sikkert regnes som et saa gunstigt Kvartal, at man neppe faar noget bedre i det kommende Skatteaar. De Klasser, indenfor hvilke det store Forbrug falder, nemlig de, der rummer Cigaretter paa mellem 2½ og 4 Øre, har i Juli Kvartal givet Statskassen en Indtægt paa lidt over 982 500 Kr. Heraf vil fremgaa Forskellen paa Forbrugsklasserne; det vil ses, at det i Virkeligheden kun er bluff, naar man har en saadan Luksusklasse. Det gaar med en saadan Skatteklasse ganske som med Skatten paa Lystfartøjer og med Beskatningen paa Sportskampe. Jeg vil henstille, at man grundigt overvejer og imødekommer saadanne Ønsker om Ændringer, som vil fremkomme fra Organisationernes Side.

Til Slutning vil jeg udtale det Haab, at det bliver sidste Aar, vi skal blive tvunget til at stemme for en Række Skattelove, som har Midlertidighedens Karakter, og som ogsaa bærer Præg af at være en Art Aager mod Befolkningen, medens Befolkningen tror, at det er Erhvervenes Udøvere, der er Aagerne. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister til næste Aar har sin egen samlede Skatteplan færdig, og at den, selv om man neppe undgaar stadig at beskatte disse Dele af Forbruget, dog vil gøre det paa en noget lempeligere Maade og saaledes,